

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 25. júna 2014*

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Správne konanie — Inšpekcia — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Povinnosť odôvodnenia — Dostatočne vážne nepriame dôkazy — Geografický trh“

Vo veci C-37/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. januára 2013,

Nexans SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Nexans France SAS, so sídlom v Paríži,

v zastúpení: M. Powell, solicitor, J.-P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, barrister, a A. Rogers, solicitor,
odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: R. Sauer, J. Bourke a N. von Lingen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. februára 2014,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 3. apríla 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním spoločnosti Nexans SA (ďalej len „Nexans“) a Nexans France SAS (ďalej len „Nexans France“) navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie Nexans France a Nexans/Komisia (T-135/09, EU:T:2012:596, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým uvedený súd čiastočne zamietol ich žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie K (2009) 92/1 z 9. januára 2009, ktoré nariaďuje spoločnosti Nexans a jej dcérskej spoločnosti Nexans France podrobiť sa inšpekcii na základe článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205, ďalej len „sporné rozhodnutie“), ako aj viacerých rozhodnutí prijatých v priebehu tejto inšpekcie.

Právny rámec

- 2 Článok 4 nariadenia č. 1/2003 nazvaný „Právomoci Komisie“ stanovuje:
„Na účely uplatňovania článkov [81 ES] a [82 ES] má Komisia právomoci stanovené týmto nariadením.“
- 3 Článok 20 tohto nariadenia nazvaný „Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie“ stanovuje:
„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti určené jej týmto nariadením, môže vykonávať všetky nevyhnutné inšpekcie podnikov a združení podnikov.
...
4. Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom. Komisia prijme rozhodnutia po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať...“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 4 Všeobecný súd zhrnul okolnosti predchádzajúce sporu v bodoch 1 až 5 napadnutého rozsudku takto:
 - „1 Žalobkyne, [Nexans] a jej 100 % dcérska spoločnosť [Nexans France], sú dve francúzske spoločnosti činné v odvetví elektrických káblov.
 - 2 [Sporným rozhodnutím] Komisia Európskych spoločenstiev nariadila spoločnosti Nexans a všetkým podnikom, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane spoločnosti Nexans France, podrobiť sa inšpekcii na základe článku 20 ods. 4 nariadenia [č. 1/2003].
 - 3 Článok 1 [sporného rozhodnutia] znie takto:
„Nexans..., ako aj všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda(jú), vrátane Nexans France..., majú týmto povinnosť podriaďiť sa inšpekcii týkajúcej sa [jej] (ich) prípadnej účasti na protisúťažných dohodách a/alebo zosúladených postupoch v rozpore s článkom 81 [ES] v súvislosti s dodaním elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia, ktoré zahŕňajú predloženie zosúladených ponúk vo verejných obstarávaníach, pridelovanie zákazníkov, ako aj nedovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodania týchto výrobkov.“

Inšpekcia sa môže vykonať na všetkých miestach riadených podnikom...

Nexans... ako aj všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda(jú), vrátane Nexans France..., povolí úradníkom a iným osobám povereným Komisiou na vykonanie inšpekcie a úradníkom a iným osobám povereným orgánom pre hospodársku súťaž členského štátu na to, aby im pomáhali, alebo menovaným členským štátom na tento účel, vstúpiť do všetkých svojich priestorov a dopravných prostriedkov počas bežnej pracovnej doby. Predloží na účely inšpekcie obchodné knihy a všetky ostatné obchodné záznamy bez ohľadu na formu, v akej sú uchovávané, pokiaľ o ne úradníci a ostatné poverené osoby požiadajú, a umožní im ich preskúmanie na mieste a vyhotovenie alebo získanie v akejkoľvek forme kópie alebo výpisu z týchto obchodných kníh alebo záznamov. Povolí zapečatenie všetkých obchodných priestorov a obchodných kníh alebo záznamov počas doby trvania inšpekcie a v rozsahu, v akom to bude potrebné na jej účely. Poskytne bezprostredne na mieste ústne vysvetlenia k predmetu a účelu inšpekcie, pokiaľ o to títo úradníci alebo osoby požiadajú, a poverí ktoréhokoľvek zástupcu alebo zamestnanca poskytnúť takéto vysvetlenia. Povolí záznam týchto vysvetlení v akejkoľvek forme.'

4 V článku 2 [sporného rozhodnutia] Komisia spresňuje, že inšpekcia môže začať 28. januára 2009. V článku 3 tohto rozhodnutia uvádza, že [sporné rozhodnutie] bude oznámené podniku, ktorému je určené, bezodkladne pred inšpekciou.

5 [Sporné rozhodnutie] je odôvodnené takto:

,Komisia získala informácie, podľa ktorých sa dodávatelia elektrických káblov, vrátane podnikov, ktorým je určené toto rozhodnutie, zúčastňujú alebo sa zúčastňovali na protisúťažných dohodách a/alebo zosúladených postupoch v súvislosti s dodávkou elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia, ktoré zahŕňajú predloženie zosúladených ponúk vo verejných obstarávaníach, pridelovanie zákazníkov, ako aj nedovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodania týchto výrobkov.

...

Podľa informácií získaných Komisiou tieto dohody a/alebo zosúladené postupy..., ktoré boli zavedené najneskôr od roku 2001, v súčasnosti stále existujú. [Pravdepodobne] majú celosvetový dosah.

Pokiaľ sa ukáže, že tieto tvrdenia sú dôvodné, dohody a/alebo zosúladené postupy opísané vyššie budú predstavovať veľmi vážne porušenia článku 81 [ES].

Aby Komisia mohla overiť všetky skutkové okolnosti týkajúce sa údajných dohôd a zosúladených postupov a kontext, v ktorom sa uskutočnili, je potrebné vykonať inšpekcie na základe článku 20 nariadenia... č. 1/2003.

...“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 5 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. apríla 2009 Nexans a Nexans France navrhli zrušenie sporného rozhodnutia a aktov, ktoré Komisia prijala v priebehu inšpekcie. Okrem iného navrhli, aby Súd prvého stupňa v prípade zrušenia sporného rozhodnutia a aktov, ktoré Komisia prijala v priebehu predmetnej inšpekcie, nariadil voči Komisii určité opatrenia.

- 6 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uviedli jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a základných práv, konkrétne práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces, práva neprispievať k ich vlastnému obvineniu, prezumpcie nevinu a práva na rešpektovanie súkromného života. Týmto žalobným dôvodom, rozdeleným na dve časti, žalobkyne vytýkali Komisii, po prvé, neprimerane širokú a vážnu škálu výrobkov, na ktoré sa vzťahovalo sporné rozhodnutie, a, po druhé, neprimerane široký územný rozsah pôsobnosti tohto rozhodnutia.
- 7 V bode 94 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel prvej časti jediného žalobného dôvodu v rozsahu, v akom sa týkal iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia, ako aj materiálu spojeného s týmito inými káblami, pričom v bode 91 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia nepreukázala, že disponovala dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi na nariadenie inšpekcie, ktorá sa týkala všetkých elektrických káblov a materiálu súvisiaceho s týmito káblami. V zostávajúcej časti Všeobecný súd prvú časť tohto žalobného dôvodu zamietol.
- 8 Pokiaľ ide o druhú časť uvedeného žalobného dôvodu, Všeobecný súd rozhodol v bodoch 97 až 99 takto:
 - „97 Na rozdiel od tvrdení žalobkýň Komisia tým, že uviedla, že údajné dohody a/alebo zosúladené postupy majú ‚pravdepodobne celosvetový dosah‘, podrobne vymedzila rozsah pôsobnosti údajného kartelu. Spresnenie v [spornom rozhodnutí] týkajúce sa geografického rozsahu prípadných porušení práva hospodárskej súťaže, o ktorých existencii mala Komisia podozrenie, treba teda považovať za dostatočné.
 - 98 Tvrdenia žalobkýň je však možné vykladať v tom zmysle, že Komisii nevytýkajú, že príliš vágne identifikovala geografický rozsah údajného kartelu, ale tak, že jej vytýkajú samotnú možnosť zahrnúť do pôsobnosti [sporného rozhodnutia] dokumenty týkajúce sa lokálnych geografických trhov nachádzajúcich sa mimo spoločného trhu bez uvedenia dôvodov, pre ktoré správanie dotknutého podniku na týchto trhoch môže skresliť hospodársku súťaž na spoločnom trhu.
 - 99 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že samotný názov nariadenia č. 1/2003 ukazuje, že účelom právomocí zverených Komisii týmto nariadením je uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže stavených v článkoch 81 ES a 82 ES. Tieto dve ustanovenia zakazujú určité správanie podnikov, pokiaľ by mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a malo za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu. Komisia preto môže využiť svoje inšpekčné právomoci iba na účely odhalenia takého správania. Komisia teda nemôže vykonať inšpekciu v priestoroch podniku, ak má podozrenie o existencii dohody alebo zosúladeného postupu, ktorých účinky sa prejavujú výlučne na trhu alebo viacerých trhoch mimo spoločného trhu. Naproti tomu nič nebráni tomu, aby preskúmala dokumenty týkajúce sa týchto trhov s cieľom odhaliť správanie, ktoré môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré má za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu.“
- 9 V bode 100 napadnutého rozsudku teda Všeobecný súd zamietol druhú časť jediného žalobného dôvodu.
- 10 Navyše Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie aktov prijatých Komisiou v priebehu inšpekcie ako neprípustný a rovnako vyhlásil za zjavne neprípustný návrh žalobkýň na to, aby sa vyjadril k prípadným následkom zrušenia sporného rozhodnutia a aktov prijatých Komisiou v priebehu inšpekcie.
- 11 V dôsledku toho Všeobecný súd vyhovel žalobe o neplatnosť sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia a materiálu spojeného s týmito inými káblami, a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

- 12 Pokiaľ ide o trovy konania, Všeobecný súd rozhodol, že Nexans a Nexans France znášajú svoje vlastné trovy konania a polovicu trov konania, ktoré vynaložila Komisia. Komisii bola uložená povinnosť znášať polovicu svojich vlastných trov konania.

Návrhy účastníkov konania pred Súdny dvorom

- 13 Nexans a Nexans France navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietol druhú časť prvého žalobného dôvodu založeného na príliš širokom a nedostatočne presnom územnom rozsahu pôsobnosti sporného rozhodnutia,
 - zrušil sporné rozhodnutie, keďže územný rozsah jeho pôsobnosti je príliš široký a keďže nie je ani dostatočne odôvodnené, ani dostatočne presné, alebo subsidiárne aby vrátil vec Všeobecnému súdu,
 - zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bola žalobkyniam uložená povinnosť znášať popri vlastných trovách konania polovicu trov konania vzniknutých Komisii v konaní pred Všeobecným súdom, a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyniam v konaní pred Všeobecným súdom vo výške, ktorú Súdny dvor uzná za vhodnú, a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy Konania.
- 14 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolania a
 - uložil spoločnostiam Nexans a Nexans France povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 15 Nexans a Nexans France na podporu svojho odvolania uvádzajú dva odvolacie dôvody. Prvým odvolacím dôvodom Všeobecnému súdu vytýkajú, že sa pri zamietnutí ich tvrdenia týkajúceho sa neprimerane širokého a nepresného územného rozsahu pôsobnosti sporného rozhodnutia dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Druhým odvolacím dôvodom vytýkajú Všeobecnému súdu, že pochybil, keď im uložil povinnosť znášať popri vlastných trovách konania polovicu trov konania vzniknutých Komisii.

O prvom odvolacom dôvode

- 16 Prvý odvolací dôvod predložený spoločnosťami Nexans a Nexans France, smerujúci proti bodom 95 až 100 napadnutého rozsudku, sa v podstate skladá z dvoch častí. Prvá časť tohto dôvodu je založená na porušení požiadaviek na odôvodnenie týkajúce sa územného rozsahu pôsobnosti sporného rozhodnutia. Druhá časť uvedeného odvolacieho dôvodu je založená na nesprávnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil tým, že nepreveril, či mala Komisia dostatočne vážne nepriame dôkazy umožňujúce podozrenie z porušenia pravdepodobne celosvetového dosahu.

O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu, založenej na porušení požiadaviek na odôvodnenie týkajúce sa územného rozsahu pôsobnosti sporného rozhodnutia

– Argumentácia účastníkov konania

- 17 Na jednej strane Nexans a Nexans France Všeobecnému súdu vytýkajú porušenie povinnosti odôvodnenia jeho rozsudku, ako vyplýva z článku 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keďže v bode 97 napadnutého rozsudku dostatočne nevysvetlil, ako dospel k záveru, že Komisia detailne opísala oblasť činnosti kartelu, o existencii ktorého mala podozrenie, tým, že uviedla, že tento kartel mal „pravdepodobne celosvetový dosah“. Uvádzajú, že Všeobecný súd neskúmal ich tvrdenie, že vzhľadom na veľmi lokalizovanú povahu projektov kábelizácie mimo Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) a na osobitné charakteristiky projektov kábelizácie nebolo možné usúdiť, že protisúťažné správanie týkajúce sa týchto projektov nachádzajúcich sa mimo spoločného trhu má na tento trh akýkoľvek vplyv.
- 18 Na druhej strane Nexans a Nexans France Všeobecnému súdu vytýkajú nesplnenie požiadaviek na odôvodnenie vzťahujúcich sa na rozhodnutie o inšpekcii, keďže zamietol ich tvrdenie založené na nedostatku presnosti sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o územný rozsah predpokladaného porušenia.
- 19 V tejto súvislosti po prvé odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd nedodržel judikatúru, podľa ktorej je Komisia povinná v rozhodnutí o inšpekcii uviesť predmetný predpokladaný trh, keďže táto inštitúcia v rozhodnutí o inšpekcii nevysvetlila, čo chápala pod „protisúťažným správaním celosvetového dosahu, o existencii ktorého mala podozrenie“. Po druhé uvádzajú, že Všeobecný súd na rozdiel od ustálenej judikatúry nevyžadoval, aby Komisia v spornom rozhodnutí uviedla domnienky, ktoré mala v úmysle preveriť, a najmä že sa jej vyšetrovanie týkalo dohody typu „každý u seba“ alebo iného správania mimo spoločného trhu, o ktorom predpokladala, že má vplyv na spoločný trh. Okrem toho Nexans a Nexans France tvrdia, že skutočnosť, že sporné rozhodnutie bolo nepresné v súvislosti s otázkou, ako mohli mať protisúťažné správanie spojené s projektmi nachádzajúcimi sa mimo spoločného trhu vplyv v Únii alebo EHP, z ktorého ich Komisia podozrievala, negatívne ovplyvnila ich právo na obhajobu a neumožnila im pochopiť presný rozsah ich povinnosti spolupráce.
- 20 Komisia popiera tvrdenia odvolateľiek uvedené v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 21 V rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvodu predloženého spoločnosťami Nexans a Nexans France, pokiaľ ide o prvé tvrdenie týchto spoločností, založené na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s tvrdeniami odvolateľiek týkajúcimi sa geografického rozsahu porušenia, z ktorého ich Komisia podozrievala, z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia, ktorá prislúcha Všeobecnému súdu v súlade s článkom 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie uplatniteľným na Všeobecný súd podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, nestanovuje Všeobecnému súdu povinnosť poskytnúť odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom rozoberalo jednotlivé všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu. Odôvodnenie Všeobecného súdu teda môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi rozhodnutia Všeobecného súdu a poskytne Súdny dvor dostatok podkladov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie (pozri najmä rozsudky Francúzsko/Komisia, C-601/11 P, EU:C:2013:465, bod 83, ako aj Dow Chemical a i./Komisia, C-499/11 P, EU:C:2013:482, bod 56).
- 22 Prvé tvrdenie teda treba skúmať v duchu týchto zásad.

- 23 Hoci sa odôvodnenie týkajúce sa vymedzenia geografického rozsahu porušenia, o existencii ktorého mala Komisia podozrenie, zdá v porovnaní s analýzou, ktorú Všeobecný súd venoval v napadnutom rozsudku otázke vymedzenia dotknutých výrobkov, stručné, treba konštatovať, ako uviedla generálna advokátka v bode 31 svojich návrhov, že otázka geografického rozsahu porušenia, o existencii ktorého mala Komisia podozrenie, nepredstavovala ťažisko argumentácie žalobkyní v konaní na prvom stupni, ktoré podstatu svojich tvrdení sústredili na škálu tovarov, ktorých sa dotýkalo sporné rozhodnutie. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa geografického rozsahu údajného porušenia umožnilo dotknutým osobám pochopiť úvahu Všeobecného súdu a poskytlo Súdnemu dvoru dostatok podkladov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie, samotnú krátkosť tohto odôvodnenia nemožno Všeobecnému súdu vytýkať.
- 24 Všeobecný súd v skutočnosti napriek tejto krátkosti výslovne skúmal tvrdenia žalobkyní týkajúce sa nepresného územného rozsahu kartelu, z ktorého boli žalobkyne podozrievané, a dostatočne odôvodnil napadnutý rozsudok, keď dospel k záveru, že Komisia detailne opísala územný rozsah podozrievaného kartelu.
- 25 Z bodov 95 až 100 uvedeného rozsudku totiž vyplýva, že Všeobecný súd skúmal tvrdenia žalobkyní založené na príliš širokom územnom rozsahu pôsobnosti sporného rozhodnutia. V bode 97 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia tým, že uviedla, že dohody a/alebo zosúladené postupy, o existencii ktorých mala podozrenie, majú „pravdepodobne celosvetový dosah“, detailne opísala rozsah pôsobnosti údajného kartelu. V dôsledku toho Všeobecný súd považoval spresnenie geografického rozsahu porušenia, z ktorého boli žalobkyne podozrievané, v spornom rozhodnutí za dostatočné.
- 26 Navyše Všeobecný súd v bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku analyzoval tvrdenia žalobkyní v rozsahu, v akom sa mali chápať tak, že vytýkali Komisii, že do pôsobnosti sporného rozhodnutia zahrnula dokumenty týkajúce sa lokálnych geografických trhov nachádzajúcich sa mimo spoločného trhu bez spresnenia toho, ako protisúťažné správanie na týchto trhoch, z ktorého boli podozrievané, mohlo spoločný trh ovplyvniť.
- 27 V tomto kontexte Všeobecný súd v bode 99 napadnutého rozsudku uviedol, že účelom právomocí zverených Komisii nariadením č. 1/2003 je uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže stavených v článkoch 81 ES a 82 ES, ktoré zakazujú určité správanie podnikov, pokiaľ by mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a malo za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže na spoločnom trhu. Všeobecný súd z toho vyvodil, že Komisia síce nemôže vykonať inšpekciu v priestoroch podniku, ak má podozrenie o existencii dohody alebo zosúladeného postupu, ktorých účinky sa prejavujú výlučne na trhu alebo viacerých trhoch mimo spoločného trhu, nič však nebráni tomu, aby skúmala dokumenty týkajúce sa týchto trhov s cieľom odhaliť správanie, ktoré môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré má za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže na spoločnom trhu.
- 28 Za týchto podmienok treba dospieť k záveru, že Všeobecný súd z právneho hľadiska dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré usúdil, že Komisia detailne opísala oblasť činnosti kartelu, o existencii ktorého mala podozrenie, tým, že uviedla, že tento kartel mal „pravdepodobne celosvetový dosah“, a to napriek tomu, že len implicitne, odkazom na hranice právomocí v oblasti inšpekcie, ktoré Komisii priznáva nariadenie č. 1/2003, zamietol tvrdenia žalobkyní týkajúce sa veľmi lokalizovanej povahy projektov kábelizácie mimo spoločného trhu a osobitných charakteristík projektov kábelizácie.
- 29 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie odvolateľiek v rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvodu, odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že nesprávne posúdil požiadavky na odôvodnenie, ktoré sa vzťahujú na Komisiu, pokiaľ ide o rozhodnutie o inšpekcii, na jednej strane preto, že zamietol tvrdenie žalobkyní založené na nedostatku presnosti sporného rozhodnutia v súvislosti s pravdepodobne celosvetovým

dosahom porušenia, z ktorého boli podozrievané, a na druhej strane preto, že nerešpektoval judikatúru Súdneho dvora, na základe ktorej musí Komisia v rozhodnutí o inšpekcii uviesť domnienky, ktoré má v úmysle preveriť.

- 30 Odvolateľky tiež Všeobecnému súdu vytýkajú, že od Komisie nevyžadoval, aby v spornom rozhodnutí uviedla presnejšie údaje, pokiaľ ide o otázku, ako protisúťažné správanie, z ktorého boli podozrievané, spojené s projektmi nachádzajúcimi sa mimo spoločného trhu, mohlo mať vplyv v Únii alebo v EHP, vrátane predpokladaného predmetného trhu, čo negatívne ovplyvnilo právo odvolateľiek na obhajobu, keďže im to neumožnilo pochopiť presný rozsah ich povinnosti spolupráce.
- 31 Celú túto argumentáciu treba zamietnuť. Na úvod totiž treba pripomenúť, že odôvodnenie aktov inštitúcií Únie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôbené povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá právny akt prijala, tak, aby umožnili dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho (rozsudok Solvay/Komisia, C-455/11 P, EU:C:2013:796, bod 90).
- 32 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa má posudzovať nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale tiež s prihliadnutím na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudok Solvay/Komisia, EU:C:2013:796, bod 91 a citovaná judikatúra).
- 33 Treba tiež zohľadniť právny rámec, v ktorom sa vykonávajú inšpekcie Komisie. Článok 4 a článok 20 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 totiž Komisii priznávajú právomoci inšpekcie s cieľom umožniť jej plniť svoju úlohu ochraňovania spoločného trhu pred skresľovaním hospodárskej súťaže a sankcionovať prípadné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže na tomto trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 34 Pokiaľ ide konkrétnejšie o rozhodnutia Komisie o inšpekcii, z článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že tieto rozhodnutia musia okrem iného uvádzať predmet a účel inšpekcie. Táto osobitná povinnosť odôvodnenia predstavuje, ako spresnil Súdny dvor, podstatnú náležitosť nielen na to, aby sa preukázala dôvodnosť zamýšľaného zásahu v rámci dotknutých podnikov, ale aj na to, aby sa im umožnilo pochopiť rozsah ich povinnosti spolupráce pri zachovaní ich práva na obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudok Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 29).
- 35 Pokiaľ ide o tvrdenie spoločností Nexans a Nexans France, že Všeobecný súd nesprávne posúdil povinnosť Komisie uviesť vo svojom spornom rozhodnutí predpokladaný predmetný trh, ktorý musí podľa odvolateľiek zahŕňať tak vecnú, ako aj geografickú zložku, treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o inšpekcii všetky informácie týkajúce sa predpokladaných porušení, ktoré má k dispozícii, ani dôkladne právne kvalifikovať tieto porušenia, pokiaľ jasne uvedie domnienky, ktoré má v úmysle preveriť (rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, 97/87 až 99/87, EU:C:1989:380, bod 45).
- 36 Povinnosťou Komisie je síce čo najpresnejšie vo svojom rozhodnutí označiť to, čo sa inšpekciou hľadá, a podklady, ktoré sa majú preveriť (rozsudok Roquette Frères, EU:C:2002:603, bod 83 a citovaná judikatúra), nie je však naopak nevyhnutné, aby rozhodnutie o inšpekcii uvádzalo presné ohraničenie dotknutého trhu ani presnú právnu kvalifikáciu predpokladaných porušení alebo určenie obdobia, počas ktorého k týmto porušeniam došlo, pod podmienkou, že toto rozhodnutie o inšpekcii obsahuje podstatné náležitosti uvedené vyššie (pozri v tomto zmysle rozsudky Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, EU:C:1989:380, bod 46, ako aj Roquette Frères, EU:C:2002:603, bod 82).

- 37 Vzhľadom na skutočnosť, že inšpekcie sa vykonávajú na začiatku šetrenia, Komisia ešte nemá k dispozícii, ako uviedla generálna advokátka v bode 48 svojich návrhov, presné informácie na to, aby vydala špecifické právne stanovisko, a musí najprv preveriť dôvodnosť týchto podozrení, ako aj rozsah skutočností, ktoré nastali, keďže cieľom inšpekcie je práve zhromaždenie dôkazov týkajúcich sa porušenia, o existencii ktorého má podozrenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Roquette Frères, EU:C:2002:603, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 38 V tejto veci z preambuly sporného rozhodnutia vyplýva, že inšpekcia sa týkala „[dohôd a/alebo zosúladených postupov s pravdepodobne celosvetovým dosahom] v súvislosti s dodávkou elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia“. Komisia v tejto preambule tiež nastolila svoje podozrenia týkajúce sa „pridelovani[a] zákazníkov“. Navyše uviedla, že pokiaľ sa ukáže, že tieto podozrenia sú dôvodné, „dohody a/alebo zosúladené postupy... budú predstavovať veľmi vážne porušenia článku 81 [ES]“.
- 39 Vzhľadom na údaje obsiahnuté v spornom rozhodnutí, týkajúce sa geografického rozmeru predpokladaných porušení a právneho rámca upravujúceho právomoci Komisie vykonávať inšpekciu, teda mohol Všeobecný súd bez porušenia judikatúry Súdneho dvora dospieť k záveru, že odôvodnenie sporného rozhodnutia týkajúce sa geografického rozsahu porušenia, o existencii ktorého mala Komisia podozrenie, bolo dostatočné, bez toho, aby vyžadoval väčšie spresnenie typu správania sa mimo spoločného trhu, z ktorého Komisia podozrievala uvedené spoločnosti, vplyvu, ktorý takéto správanie mohlo mať na tento trh, alebo typu dokumentov, ktoré mala Komisia právo skúmať.
- 40 Ďalej na rozdiel od tvrdení žalobkyň Komisia v rámci svojej inšpekcie nebola povinná obmedziť svoje hľadanie na dokumenty týkajúce sa projektov s vplyvom na spoločný trh. Vzhľadom na podozrenia Komisie o porušení pravdepodobne celosvetového dosahu, z ktorého vyplývalo pridelovanie zákazníkov, mohli priniesť relevantné informácie o porušení, z ktorého mala podozrenie, aj dokumenty týkajúce sa projektov nachádzajúcich sa mimo spoločného trhu.
- 41 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa musí prvá časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, založenej na tom, že Komisia nemala dostatočne vážne nepriame dôkazy umožňujúce podozrenie z porušenia pravdepodobne celosvetového dosahu

– Argumentácia účastníkov konania

- 42 Nexans a Nexans France tvrdia, že Všeobecný súd opomenul skúmať, či mala Komisia v tomto prípade dostatočne vážne nepriame dôkazy umožňujúce podozrenie, že predmetné protisúťažné správanie spojené s projektmi nachádzajúcimi sa mimo spoločného trhu mohlo mať vplyv v Únii alebo v EHP.

- 43 Komisia tieto tvrdenia popiera.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 44 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba uviesť, že zo spisového materiálu vyplýva, že žalobkyne v konaní pred Všeobecným súdom nepredložili tvrdenie týkajúce sa absencie dostatočne vážnych nepriamych dôkazov umožňujúcich podozrenie z porušenia pravidiel hospodárskej súťaže celosvetového dosahu. V tejto súvislosti zástupcovia odvolateľiek na pojednávaní pripustili, že takéto tvrdenie nebolo v konaní na uvedenom stupni výslovne predložené.

- 45 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že ak by sa účastníkovi konania pred Súdny dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdnemu dvoru, ktorého právomoc v oblasti odvolacieho konania je obmedzená, spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd (rozsudky Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 111, ako aj Groupe Gascogne/Komisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 35).
- 46 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľiek na pojednávaní, že toto tvrdenie bolo implicitne obsiahnuté v ich argumentácii v konaní na prvom stupni, treba ho zamietnuť. Zo spisového materiálu predloženého Všeobecnému súdu totiž vyplýva, že v inom kontexte, v súvislosti s vecným rozsahom sporného rozhodnutia, žalobkyne oddelene od svojho tvrdenia založeného na nepresnosti sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o ohraničenie dotknutých výrobkov, uviedli tvrdenie týkajúce sa absencie dostatočne vážnych nepriamych dôkazov umožňujúcich podozrenie z porušenia v iných sektoroch, ako sú sektory podmorských káblov vysokého napätia.
- 47 Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť ako zjavne neprípustnú.
- 48 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť prvý odvolací dôvod čiastočne ako nedôvodný a čiastočne ako neprípustný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 49 Svojím druhým odvolacím dôvodom smerujúcim proti bodu 139 napadnutého rozsudku Nexans a Nexans France tvrdia, že rozhodnutie Všeobecného súdu, ktoré im ukladá povinnosť, aby okrem svojich vlastných trov konania znášali aj polovicu trov konania, ktoré vynaložila Komisia, je zjavne neprimerané.
- 50 Komisia usudzuje, že tento odvolací dôvod je neprípustný a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 51 Treba pripomenúť, že podľa článku 58 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora sa odvolanie nemôže týkať len výšky trov konania alebo povinnosti účastníka konania ich uhradiť. Okrem toho je ustálenou judikatúrou, že v prípade zamietnutia všetkých odvolacích dôvodov musia byť návrhy týkajúce sa údajnej protiprávnosti rozhodnutia Všeobecného súdu o trovách konania zamietnuté na základe tohto ustanovenia ako neprípustné (rozsudok Gualtieri/Komisia, C-485/08 P, EU:C:2010:188, bod 111 a citovaná judikatúra).
- 52 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že prvý odvolací dôvod predložený odvolateľkami bol zamietnutý, druhý odvolací dôvod, ktorý sa týka rozdelenia trov konania, sa musí zamietnuť ako neprípustný.

O trovách

- 53 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.

⁵⁴ Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 je účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uložená povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla, aby bola odvolateľkám uložená povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľky nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Spoločnosti Nexans SA a Nexans France SAS sú povinné nahradiť trovy tohto konania o odvolaní.**

Podpisy